

Yö Renin osalta sujui levottomasti. Tämä sai tuskin ollenkaan nukutuksi. Niin suuri syyllisyyden tunne painoi häntä, siitä että hän valehtelee ystävilleen ylläpitäen tytönroolia. Ren uskoi sen olevan ainoa tapa päästä lähelle JR:iä. Ja kuten arvata saattoi päivä koulussa oli Renille haasteellinen. JR ja Baekho, jotka istuivat tämän vieressä, saivat jatkuvasti olla tökkimässä tätä hereille ettei tämä joutuisi opettajien kanssa vaikeuksiin. " Ren, et ollut tunnilla kovin aktiivinen, melkein nukuit. " "Onko kaikki hyvin?" JR luo huolestuneen katseen Reniin. " On, olen vain hieman väsynyt." "Okei, mutta koeta olla tunnilla nukumatta, tiedät ettei opettajat tykkää siitä." " Muuten missäs Aron on? " Baekho katsoi muita kysyen. " Hyvä kysymys, häntä ei ole tänään näkynyt." Kaverusten jutustelu keskeytyi äkkiänsä kun jokin lähestyi Reniä kovaa vauhtia, pyörä. Ren ei kerennyt väistää tätä. Kuului kamalaa meteliä. Reniin törmännyt oli samalla luokalla oleva poika. Ren makasi maassa jalkaansa pidellen. Pinkin koululaukun sisältö oli levinnyt pitkin pihaa, käsissä oli mustelmia. Poika juoksi Renin luo ja auttoi tämän pystyyn. " Ren neiti, eihän sattunut pahasti ? " "Olen todella pahoillani , anteeksi." "Ja anteeksi jos likasin vaatteesi. " " Olen ihan kunnossa. " Ren ei huomannut miten hänen vaalea paitansa alkoi hiljalleen muuttua väriään verenpunaiseksi. Baekho katsoo tätä hyvin huolestuneena, samoin JR. " Ren, taisit sittenkin satuttaa itsesi, tule vien sinut terkkarille." JR ottaa loukkaantuneen Renin reppariinsa ja hetkeä myöhemmin kaksikko istuu pienessä odotusaulassa vierivieren. Odotusaulan seiniä koristi vaalea hieman rapistunut maalikerros, aulaan oli tuotu pieni ruukku bonsai ja toinen toistaan söpömpiä eläinaiheisia sisustustarroja oli liimattu seiniin. " JR kiitos kun toit minut tänne, mutta pärjään itsekin, voit mennä nyt. " " Niin mutta... " " Ei muttia, en halua että joudut olemaan poissa tunnilta takiani. " Pitkältä tuntuneen odotuksen jälkeen terkkarinhuoneen ovi avautui, Ren pyydettiin sisälle huoneeseen. JR taas vuorostaan palasi takaisin koululle. Tuttu terkkari tutki Renin ja totesi ettei tälle käynyt pahemmin muutamaa mustelmaa ja naarmua lukuunottamatta. "Jos koet , että olet kunnossa voit mennä mutta... " Silmälasipäinen hoikka nainen katsoi Reniä hieman huolestunut ja mietтелиäs ilme kasvoillaan. " Mitä? " Ren katsoi tätä vähän kysyvästi. "Miksi sinä esität heille vieläkin? " " Etkö pelkää, että jätät kiinni ? " " Aion olla todella varovainen, minulla on syyni toimia näin." "Olkaa niin kitti alkääkä paljastako minua heille. " " Etköhän sä tehnyt sen jo ihan itse Choi Ren. " Tuttu ääni kuului avonaisen ikkunan takaa. Ren kääntää katseensa ja huomaa Minhyunin ja Baekhon. " Te?! " "Mitä teette täällä? " Äkkiä Ren nappasi tuolin karmilla olevan paitansa ja veti sen päällensä nopsaan, vaikkain pojat olivat jo huomanneet kuka Ren ihan oikeasti on. Turha sitä oli enää peitellä. "JR lähetti meidät katsomaan miten pärjää. " " Valehtelu ja roolin vetäminen sulta ainakin onnistuu ihan kiitettävästi. " " Tämä ei ole sitä miltä näyttää minä..." " Ajattelitko vielä kauankin jatkaa? " " Aion kertoa teille huomenna, ihan tosi. " " Joo niin varmaan, ei sun tarvii vaivautua enää. " " Me teemme sen puolestasi." " Kerromme tästä JR: ille. " Pojat katsoivat Reniä ilkeä hymy kasvoillaan eivätkä jääneet odottamaan tämän vastausta vaan juoksivat koululle etsimään JR:iä. Ren kiirehti näiden perään. " Odottakaa !" " Älkää tehkö sitä! " Vihainen JR käveli Renin luo. Kovakkouraisesti tämä tarttui tähän. " Ren miksi, miksi valehtelit ?! " " Sinulla ei ollut siihen mitään syytä." " Olipas sinä. " JR katsoo Reniä ihmeissään. " Mitä oikein tarkoitat? " " Sitä, että olin valmis tekemään mit vaan, että saisin olla lähelläsi. " " JR, rakastan sinua." Ren pidätteli kyyneliään , koskaan ennen hän ei ollut pelännyt näin paljon. "Vainiin, no se rakkaus saa nyt loppua, se eilinen unohda se. " " Jos olisin tiennyt , että olet poika en ikinä olisi tehnyt sitä. " Minhyun ja Baekho seurasivat tilannetta sivusta. " Ren olet todella sekaisin päästäsi ! " " Älä enää ikinä näytä naamaasi edessäni, ja sulla ei ole enää asiaa lavalle tai harjoituksiin. " " Älä edes haaveile siitä, saat potkut! " JR, Minhyun ja Baekho loivat pettyneet vihaiset katseet Reniin ja poistuivat paikalta

jättäen Renin yksin. Ren istui surkeana koulunpihalla ja miltei itki. Vielä eilen kaikki oli ollut hyvin, mutta nyt Renistä tuntui ettei hänellä ollut enää ketään kenen puoleen kääntyä. KETään kuka ymmärtäisi häntä. Hänen ainoa lohtu oli toivo paremmasta huomista. JATKUU...